

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلیّ الأبھی

الحمد لله نعمت آیات ظاهر و مائده بیّنات نازل افنده و قلوب صافیه بطراز الفت بدیعہ مزین حمد مالک وجود و مربی غیب و شہود را لایق و سزا کہ ذکرش را توقفی نہ و بیانش را منعی مانع نہ ارادہ اش غالب و مشیتش محیط جلّ اقتدارہ و جلّت عظمتہ و جلّ اختیارہ و لا الہ غیرہ این ایام اگرچہ اخبار صحّت و سلامتی آن حضرت و حضرات آفایان افنان علیہم بہاء اللہ و عنایاتہ در عرصہ مالک ادیان ظاهر و مشہود ولکن ذکر جدید را لذتی دیگر و حلاوتی دیگر است چندی قبل دستخطّ عالی بمثابہ پیک روحانی رسید فی الحقیقہ فرح و حزن ہر دو از آن مشہود فرحش افسردگی عوالم حزن و کسالت آن را از میان برداشت و حزنش بر غمّ ایام افروزد ولکن چون بلایا و رزایا و خسارات و انقلابات در ایام دوست یکتا و فی سبیلہ تعالی وارد فی الحقیقہ مطلع فرح عالم و مشرق سرور امم است اگر عالم و امم بادراک این مقام فائز شوند و یا فائز شویم الأمر بید اللہ یفعل ما یشاء و یحکم ما یرید و بعد از قرائت و اطلاع قصد مقام مالک ابداع نموده بعد از اذن عرض شد و بشرف اصغاء مولی الوری فائز گشت هذا ما نزل فی الجواب من لدی اللہ مالک المبدأ و المآب قولہ عزّ بیانہ و جلّ برہانہ

بسمہ المہیمن علی الأسماء

یا ایہا المذكور لدی المظلوم و القائم امام الباب اسمع ما ینطق بہ ربّ الأرباب فی المآب اّہ یجذبک و یقرّبک و یخلّصک من احزان الدنیا و حوادثہا و یجعلک ناطقاً بشائہ و متوجّہاً الی انوار وجہہ و قائماً علی خدمتہ امرہ فی العشیّ و الاشراق امروز از مشرق قلم اعلی نیر استقامت مشرق و لائح و از مطلع بیان فرات عرفان جاری طوبی لمن وجد و اخذ و شرب و ویل للغافلین حقّ جلّ جلالہ در این یوم مبارک اقدس ابھی بکلّ اسماء ظاہر طوبی لعبد وجد عرف البیان و فاز بما کان مرقوماً من قلم الوحی فی الزّبر و الألواح یا افنانی علیک بہائی و عنایتی از قبل این کلمہ علیا از لسان مالک ملکوت اسماء نازل و ہمچنین در این حین مبین مرّہ اخری ظاہر افنان سدرہ مخصوص خدمت امر از عدم بعرضہ وجود آمدہ اند در جمیع احوال و احوال باید بان متمسک باشند اوست سبب علو و علّت سمو و ظهور آنچه حال از عقول و ابصار مستور است یا افنانی لعمر اللہ سوف یظہر ما رقم من قلم مالک القدم یشہد بذلک من عنده امّ الکتاب امروز باید آن جناب باسبابی کہ سبب ارتفاع کلمہ و ارتقاء وجود است تمسک نمایند و سبب جذب و انجذاب و شوق و اشتیاق مقبلین و مشتاقین گردند در لوح دنیا این کلمہ علیا نازل یا افنانی علیک بہائی و عنایتی خیمہ امر الہی عظیم است جمیع احزاب عالم را فراگرفته و خواهد گرفت روز روز شماسست و ہزار لوح گواہ شما بر نصرت امر قیام نمائید و بجنود بیان بتسخیر افندہ و قلوب اهل عالم مشغول شوید باید آن افنان این ایام تمسک نماید بانچہ سبب نشاط و انبساط اهل عالم است از خسارت و امثال آن محزون م باشید سبب و علّت آن عدم توجّہ بامر آمر بودہ و علّت عدم توجّہ عفو و عطای مقصود عالمیان یشہد بذلک کتبی و زبری و الواحی و ما انزلناہ فی هذا السّجن الذی جعلہ اللہ من اعلی المقام و این خسارت ہم چون مبدء و اسبابش دنیا بودہ لایق حزن نبودہ و نیست چہ کہ شاید این خسارت سبب نعمت و علّت راحت اهل عالم گردد چنانچہ در اواخر عہد پادشاہ مغفور فتحعلی شاہ رحمہ اللہ ہر یوم ضرری و ضرری بر والد وارد و احدی از حکمت و سرّ آن آگاہ نہ تا آنکہ ارادہ الہی و مشیت ربّانی فی الجملہ کشف غطا شد و

سبب و علت آن بمتابۀ نور آفتاب ظاهر و روشن گشت چه که با بقاء آن اسباب ظهور این امر از مطلع برهان مشکل بود باری عند ربک خزائن العلوم لا تحزن و لا تخف افرح بفرحی الأكبر و کن مسروراً بسرور ربک العظیم الخبیر و آنچه الیوم لازم اسبابیست که سبب تقرّب ناس بوده و هست اگر در سایر بلاد عباد الهی عمل مینمودند بآنچه که در سجن اعظم حزب الله بآن عامل حال اکثری از خلق بحقّ توجه مینمودند و بآنچه سبب خلود در جنت بیان است فائز میگشتند در محرم و ماه مبارک رمضان نفس حقّ بما ینبغی عمل نموده و مینماید قل یا حزب الله خذوا کتاب الله بقوة من عنده ثمّ اعملوا به انه یحفظکم و یحرسکم بسلطانه و یرفعکم باسمه بین عبادہ انه هو العزیز الفیاض قل

الهی الهی اسألك بالدّماء المسفوکة فی سبیلک و بما ورد علی مظهر نفسک فی ارض الطّاء من ظلم اعدائک و ضرّ اشرار خلقک ان تؤیّد عبادک علی الرجوع الیک و القیام علی خدمة امرک انک انت المقتدر علی ما تشاء لا اله الا انت العزیز الفضال

البهّاء المشرق اللّاح من افق سمآ عطائی علیکم یا افنانی و علی الذّین شربوا رحیق العرفان من کأس بیانی و یسمعون قولکم فی هذا الأمر المبین و النّبأ العظیم انتهى لله الحمد و البهّاء و الذّکر و الثّناء چه که در ایّامی که نار احزان از جهات مشتعل و نور امر مستور حضرت مالک الملک بذکر اولیا مشغول عنایتی در عالم ظاهر شده که شبه و مثل نداشته و ندارد در این ایّام مبارکه در جمیع ساعات لسان عظمت برحمت مسبوکه و عنایت محیطه اش ناطق و ذاکر و از برای اولیا مقدّر فرموده آنچه را که السن و اقلام از ذکرش عاجز یسألہ الخادم ان یحفظ اولیائه من ظلم الظالمین و شماتة المشرکین و غضب المعتدین انه علی کلّ شیء قدیر

اظهار دلتنگی از حوادث روزگار و ضیق امورات فرموده بودند بعد از عرض حضور این کلمات عالیات از ملکوت بیان نازل قوله عزّ بیانه و جلّ برهانه یا افنانی علیک بهائی و عنایتی امثال این امور از شرایط ایّام ظهور است امری که در اول ایّام جمیع انام از آن غافل البتّه سبب ضوضا و اختلاف و انقلاب میگردد ولکن از بعد کل بامر حقیقی تبدیل میشود ظلم بعدل اضطراب باطمینان بعد بقرب انکار باقرار اعراض باقبال فقر بغنا و مسکنت بثروت کلّ ذلک کان عند ربک حتماً مقضیاً لو تعرف ما قدر لک و لمن معک لتطیر بأجنحة الاشتیاق و تجد نفسک ثابتة مستقیمة راسخة مسرورة فی هذا الأمر المبرم العزیز الحکیم باید آن جناب بشأنی حرکت نمایند که سبب فرح و سرور و جذب و انجذاب افتده و قلوب گردد بشنو نصیحت مظلوم را آنها تحفظک و تنجیک و ترفع مقامک فی الظاهر و الباطن ان ربک هو العظیم الخبیر انتهى در جمیع احوال آن حضرت باید بعنایات مخصوصه حقّ جلّ جلاله مسرور باشند در هر کلمه از کلمات الهی آب حیات مستور لازال نوشیده و مینوشند ولکن از بعد باید باوامر و احکام ناظر باشند و آنچه امر شود فی الحین بآن تمسک نمایند انشاءالله عرصه آن انجمن بآن حضرت لازال گرم و مشتعل باشد از حقّ جلّ جلاله این فقره را مکرّر این خادم مسئلت نموده و مینماید انه هو السّامع المجیب

آقای مکرم حضرت افنان جناب حاجی سیّد محمّد علیه بهآء الله الأبھی لازال مذکور بوده و هستند این عبد خدمت ایشان و سایر حضرات افنان سدره علیهم من کلّ بهآء ابهاه و اولیای الهی و اولیای الهی سلام و تکبیر و بها میرسانم و عرض مینمایم و از برای هر یک از معدن کرم میطلبم آنچه را که باقی و دائم است ان ربنا هو المجیب و قاضی حوائج المقرّین و المخلصین البهّاء و الذّکر و الثّناء علی حضرتکم و علی من یحبّکم و یسمع قولکم فی امر ربنا و ربکم و ربّ من فی السّموات و الأرضین

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](#) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۳ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر